

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **Suttogás a sötétben**

1. Suttogás a sötétben

Cső-Mária

A mennyezetből sistergve ereszkedtek le a sárgás műanyag csövek, amelyekből a napi táplálékul szolgáló, émelyítően édes massa szivárgott. A pihenőidő első perceiben a terem megtelt a fáradt torkokból feltörő krákogással és a fémcsövek koccanásával. Alinda keze tremolózott a kimerültségtől, képtelen volt felemelni a saját adagolóját, így a nagymama reszkető, de gyengéd mozdulatokkal segítette a lány szájához a csövet.

Mielőtt azonban az első kortyot lenyelhette volna, egy árnyék vetült a koszos padozatra. Nem az Őrszem fémteste volt az, hanem egy görnyedt hátú, negyven körüli férfi a szomszédos szektorból. Kálmánnak hívták, és a javítórészleg egykori szerelőjeként azon kevesek közé tartozott a Kolónia-7-ben, akik még emlékeztek a régi világ szerszámaira.

- Láttam, mit műveltél az előbb, kislány - suttogta Kálmán, miközben úgy tett, mintha a saját pedálja alatti csapágyat tisztítaná. - Örültség volt. Az Őrszem-3 most ugyan továbbment, de a központi mag rögzítette a feszültségingadozást. A következő műszakban célzottan fognak ellenőrizni benneteket.

Alinda ijedten nézett a férfira, torka kiszáradt a massa édességétől. A nagymama védelmezően vonta közelebb magához a lányt. - Menj innen, Kálmán, ne hozz ránk bajt! - kérte halkán az idős asszony.

A férfi azonban nem tágitott. Óvatosan körbepillantott, majd a tenyeréből egy apró, rézhuzalokkal és barkácsolt áramkörrel teli, alig hüvelyknyi fémalkatrészt csúsztatott Alinda zsebébe. - Ez egy sönt. Ha rákötöd a nagymamád generátorára, harminc százalékkal kevesebb ellenállást fog mutatni a rendszer, miközben a teljesítményt normálisnak jelzi. De ha megtalálják nálad, mindkettőtöket azonnal szétbontanak alapanyagoknak.

Alinda ujjaival lassan ráfontolódott a hideg fémre a zsebében. Tudta, hogy a szabadság ára itt a Kolónia mélyén nemcsak a pedálok taposása, hanem a folyamatos,

életveszélyes játék a gépek ellen.